

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 10 januari 2006

in zaak C-94/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Raad van de Europese Unie ⁽¹⁾

(Beroep tot nietigverklaring — Besluit 2003/106/EG van Raad inzake sluiting van Verdrag van Rotterdam — Procedure met betrekking tot voorafgaande geïnformeerde toestemming — Gevaarlijke chemische stoffen en pesticiden in internationale handel — Keuze van rechtsgrondslag — Artikelen 133 EG en 175 EG)

(2006/C 48/03)

(Procestaal: Engels)

In zaak C-94/03, betreffende een beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 230 EG, ingesteld op 28 februari 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. zur Hausen, L. Ström van Lier en E. Righini) tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: aanvankelijk B. Hoff-Nielsen en M. Sims-Robertson, vervolgens M. Sims-Robertson en K. Michoel), ondersteund door: Franse Republiek (gemachtigden: G. de Bergues, F. Alabrune en E. Puisais), Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigden: H. G. Sevenster, S. Terstal en N. A. J. Bel), Republiek Oostenrijk (gemachtigde: E. Riedl), Republiek Finland (gemachtigde: T. Pynnä), Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigde: R. Caudwell, bijgestaan door A. Dashwood, barrister), Europees Parlement (gemachtigden: aanvankelijk C. Pennera en M. Moore, vervolgens M. Moore en K. Bradley), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans (rapporteur), kamerpresident, J. Makarczyk, C. Gulmann, P. Kūris en J. Klučka, rechters; advocaat-generaal: J. Kokott; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 10 januari 2006 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Besluit 2003/106/EG van de Raad van 19 december 2002 inzake de sluiting namens de Europese Gemeenschap van het Verdrag van Rotterdam inzake de procedure met betrekking tot voorafgaande [geïnformeerde] toestemming (PIC) ten aanzien van bepaalde [gevaarlijke] chemische stoffen en pesticiden in de internationale handel, wordt nietig verklaard.
- 2) De Commissie van de Europese Gemeenschappen en de Raad van de Europese Unie dragen hun eigen kosten.
- 3) De Franse Republiek, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, alsmede het Europees Parlement dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 101 van 26.4.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 10 januari 2006

in zaak C-98/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 92/43/EEG — Instandhouding van natuurlijke habitats — Wilde flora en fauna — Beoordeling van gevolgen van bepaalde projecten voor beschermd gebied — Soortenbescherming)

(2006/C 48/04)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-98/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 28 februari 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: U. Wölker) tegen Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigden: M. Lumma en C. Schulze-Bahr), heeft het Hof van Justitie (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, C. Gulmann (rapporteur), R. Silva de Lapuerta, P. Kūris en G. Arestis, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano, griffier: M. Ferreira, hoofdadministrateur, op 10 januari 2006 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door voor bepaalde projecten buiten specialebeschermingszones in de zin van artikel 4, lid 1, van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, geen beoordeling van de gevolgen voor het gebied overeenkomstig artikel 6, leden 3 en 4, van deze richtlijn voor te schrijven, ongeacht de vraag of deze projecten significante gevolgen kunnen hebben voor een specialebeschermingszone;
 - door emissies in een specialebeschermingszone toe te staan, ongeacht de vraag of deze significante gevolgen kunnen hebben voor dit gebied;
 - door bepaalde onopzettelijke verstoringen van beschermde dieren uit te sluiten van de werkingssfeer van de bepalingen inzake de soortenbescherming;
 - door niet te waarborgen dat de in artikel 16 van richtlijn 92/43 neergelegde voorwaarden voor afwijking worden nageleefd voor bepaalde met de instandhouding van het gebied verenigbare handelingen;
 - door in haar wetgeving op het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen onvoldoende rekening te houden met de soortenbescherming, en
 - door er niet op toe te zien dat de bepalingen van de visserijwetgeving voldoende vangstverboden bevatten,

is de Bondsrepubliek Duitsland de krachtens artikel 6, lid 3, en de artikelen 12, 13 en 16 van richtlijn 92/43 op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Bondsrepubliek Duitsland wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 146 van 21.6.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 10 januari 2006

in zaak C-178/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Europees Parlement, Raad van de Europese Unie (¹)

(Beroep tot nietigverklaring — Verordening (EG) nr. 304/2003 van Europees Parlement en Raad van 28 januari 2003 betreffende in- en uitvoer van gevaarlijke chemische stoffen — Keuze van rechtsgrondslag — Artikelen 133 EG en 175 EG)

(2006/C 48/05)

(Procestaal: Engels)

In zaak C-178/03, betreffende een beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 230 EG, ingesteld op 24 april 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. zur Hausen, L. Ström van Lier en E. Righini) tegen Europees Parlement (gemachtigden: aanvankelijk C. Pennera en M. Moore, vervolgens M. Moore en K. Bradley), Raad van de Europese Unie (gemachtigden: aanvankelijk B. Hoff-Nielsen en M. Sims-Robertson, vervolgens M. Sims-Robertson en K. Michoel), ondersteund door: Franse Republiek (gemachtigden: G. de Bergues, F. Alabrune en E. Puisais), Republiek Finland (gemachtigde: T. Pynnä), Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigde: R. Caudwell, bijgestaan door A. Dashwood, barrister), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans (rapporteur), kamerpresident, J. Makarczyk, C. Gulmann, P. Kūris en J. Klučka, rechters; advocaat-generaal: J. Kokott; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 10 januari 2006 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Verordening (EG) nr. 304/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 betreffende de in- en uitvoer van gevaarlijke chemische stoffen, wordt nietig verklaard.

2) De gevolgen van deze verordening worden gehandhaafd totdat binnen een redelijke termijn een nieuwe verordening is vastgesteld die is gebaseerd op de passende rechtsgrondslagen.

3) De Commissie van de Europese Gemeenschappen, het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie dragen elk hun eigen kosten.

4) De Franse Republiek, de Republiek Finland alsmede het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 146 van 21.6.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

15 december 2005

in zaak C-344/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Finland (¹)

(Richtlijn 79/409/EEG — Behoud van de vogelstand — Lentejacht op bepaalde watervogels)

(2006/C 48/06)

(Procestaal: Fins)

In zaak C-344/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 1 augustus 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Valero Jordana en P. Aalto) tegen Republiek Finland (gemachtigde: T. Pynnä), heeft het Hof van Justitie (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, president van de Tweede kamer, C. Gulmann (rapporteur), R. Schintgen, G. Arestis en J. Klučka, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: K. Sztranc, administrateur, op 15 december 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) De Republiek Finland heeft niet voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, zoals gewijzigd bij de akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond, voorzover zij niet het bewijs heeft geleverd dat in het kader van de lentejacht op watervogels in continentaal Finland en in de provincie Åland:

— voor de eidereend, de brileend, de middelste zaagbek, de grote zaagbek, de grote zee-eend en de kuifeend was voldaan aan de in artikel 9, lid 1, sub c, van deze richtlijn voor een afwijking gestelde voorwaarde dat er geen andere bevredigende oplossing bestond dan de lentejacht, en dat